

ΑΝΑΣ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ ΕΚΑΤΑΩΜΕΝΗ.

ΕΤΟΣ ΙΕ'.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ 1882.

ΑΡΙΘ. 150.

Συνδρ. έτησ. εν 'Ελλάδι Δρ. 1.

ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ

Είς ούδένα, πλην τών τακτικών ανταποκριτών, στέλλεται κή 'Εφημερίς τών Παιδων άνευ προπληρωμής.

"Εξωτερικῶ " 2.

Κυ δδῶ Αἰθλου ἀριθ. 39.

*Πρὸς τοὺς μικροὺς συνδρομητὰς
τῆς 'Εφημ. τῶν Παιδων.*

Ἀγαπητοὶ μου μικροὶ φίλοι.

Ἐφθάσαμεν ἤδη χάριτι θεῆς εὐτυχῶς καὶ πάλιν εἰς τὸ τέλος καὶ ἄλλου ἔτους τοῦ 18ου, ὃ δὲ συντάκτης τῆς κοινῆς ταύτης φιλῆς αἰσθάνεται καὶ ἐπιθυμεῖ νὰ ἐκφράσῃ δημοσίᾳ τὴν πρὸς τὸν κοινὸν πάντων ἡμῶν Ὀφράντων Πατέρα εὐγνωμοσύνην του, διότι καὶ κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο, οὐδεὶς, καθ' ὅσον γνωρίζει τοὺς ἀλάστον, τῶν μικρῶν αὐτῆς συνδρομητῶν ἐκλήθη παρὰ τοῦ Κυρίου τῆς ζωῆς καὶ τοῦ θανάτου εἰς τὴν αἰωνιότητα, καὶ διότι ἡ ἰδική του ὑγεία, οὐχὶ ἔσσαν καλὴ κατὰ τὰ τελευταία δύο ἢ τρία ἔτη, ἐπὶ τοσοῦτον ἐβαλκίσθη, ὥστε οὐ μόνον τὴν τακτικὴν ἐκδοσὴν τῆς νὰ ἐξακολουθήσῃ ἡδυνήθη, ἀλλὰ καὶ διάφορα ταξίδια χάριν τῆς εὐρυτέρας διαδόσεως αὐτῆς νὰ κάμῃ, καὶ πολλὰς ἄλλας προσπάθειας νὰ καταβάλῃ ὅπως κατορθώσῃ ἡ δὲ τοῦ μηνὸς ἐκδοσὴς αὐτῆς. λυκεῖται δὲ εἶτι πρὸς ἐπίτευξιν τοῦ τελευταίου τούτου αἰ προσκάθειται καὶ ἱλιθίως του δὲν ἐστρέφθησαν μὲ τὴν ὅποιαν ἤλασεν ἐπιτυχίαν. 1) ἀριθμῶν τῶν προστεθέντων νέων συνδρομητῶν δὲν εἶναι ἀκέρη τοσοῦτος, ὥστε νὰ δικαιολογῆ τὴν προσθήκην νέας δαπάνης (σῆς μὲ τὴν ὑπάρχουσαν. Ἐὰν ὅμως ἐλαστος τῶν μικρῶν συνδρομητῶν τῆς ἐκμεληθῆ νὰ προσθήσῃ οὐχὶ πολλοὺς, ἀλλ' ἕνα μόνον νέον συνδρομητὴν εἰς τοὺς παλαιοὺς κατὰ τὸ νέον ἔτος, δε ἴναι βέβαιος, εἶτι ἡ ἐπιθυμία αὐτῶν τε καὶ τοῦ συντάκτου τῆς θὰ πληρωθῇ.

Ὁ ποιητῆς Β ὤφ ω ν.

Ὡς πρὸς τὰς ὑποχρεώσεις τῆς, ἡ σύνταξις τῆς 'Εφημ. τῶν Παιδων δύναται νὰ εἴπῃ μετὰ παρηρησίας καὶ ἐν ἀληθείᾳ, εἶτι εἰς τὸ πείσμα, οὕτως εἰπεῖν, τῶν πολλῶν καὶ ποικίλων προσκομιμάτων, ζημιῶν καὶ καταχρήσεων, τὰς ὅποιαις ὑπέστη ἐκ τῶν ταχυδρομικῶν, τῶν ανταποκριτῶν καὶ ἄλλων αἰτιῶν, οὐ μόνον τὴν τακτικὴν ἐκδοσὴν τοῦ φύλλου ἀνελλιπῶς ἐξηκολούθησεν, ἀλλὰ καὶ τὰ ἀκολεσθέντα φύλλα, ἀναβαίνοντα εἰς πολλὰς ἑκατοντάδας, ἐτοιμῶς ἀνεπλήρωσε καὶ πᾶσαι τὰς δικαίας αἰτήσεις τῶν συνδρομητῶν τῆς ἱκανοποίησεν, ὥστε ἤδη δύναται νὰ εἴπῃ πρὸς πάντας, ἂ ἰδοὺ ἀγαπητοὶ μου φίλοι, ἐφθάσαμεν εἰς τὸ τέλος τοῦ ἔτους χωρὶς νὰ ὀφείλω εἰς οὐδένα ἀπὸ σᾶς ἄλλο τι εἰμὴ τὴν ἀγάπην!

Τὰς βελτιώσεις ταύτας καὶ εἶτι περισσοτέρας θέλει ἐξακολουθήσῃ νὰ ἐνεργῇ καὶ κατὰ τὸ νέον ἔτος πρὸς εὐχαριστήσῃν καὶ ὀφέλειαν τῶν συνδρομητῶν τῆς καὶ πρὸς ἐδρασίαν τῆς ὑπολήψεως, τὴν ὁποίαν ἀπολαύει μετὰ τῶν ἀπανταχοῦ τῆς γῆς Ἑλλήνων καὶ Ἑλληνοφίλων.

Ἡ σύνταξις τῆς 'Εφ. τῶν Παιδων ἐπιθυμεῖ προσέτι νὰ ἐκφράσῃ τὰς θερμὰς αὐτῆς εὐχαριστίας εἰς τοὺς ἀπανταχοῦ φίλους τῆς διὰ τὸ

ἐνδιαφέρον καὶ τὴν ὑποστήριξιν, τὴν ὅποιαν μέχρι τοῦδε παρέσχον εἰς τὴν μικρὰν ταύτην φιλὴν τῶν παιδων, καὶ διὰ τὸν ἐγκάρδιον τρόπον, μὲ τὸν ὅποιον ἰδεϊώθησαν τὸν συντάκτην τῆς κατὰ τὰς περιουσίας του εἰς διάφορα μέρη τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς Ἀνατολῆς, δεῖτι παντοῦ ὅπου καὶ ἂν ὑπῆγεν ἐν τε τῇ ἐλευθέρῃ Ἑλλάδι, ταῖς Σκωρίαι καὶ τῇ Μικρῇ Ἀσίᾳ, εὐρην ἐκεῖ τινας τῶν συνδρομητῶν τῆς 'Εφημερ. τῶν Παιδων, οἵτινες ἐδεϊώθησαν αὐτὸν ὡς φίλον ἀρχαῖον, δε-

κύνοντες διά τούτου την πρός αὐτήν εὐκρινῆ αὐτῶν ἐκεί-
μην. Καίτοι ἔχοντες ἀνά χεῖρας πολλά; ἐπιστολάς ἐπιкуроύ-
σατε τὴν ἀλήθειαν τῶν λεγομένων, δημοσιεύομεν ὅμως ἐνταῦθα
μόνον μίαν, ἐκ τῆς ὁποίας καταφαίνεται ὅτι ἡ Ἐφη-
μὴ τῶν Παιδῶν ἐπεκτείνει τὴν ἀγαθὴν αὐτῆς ἐπιφροσὴν καὶ πρός
νέους φοιτῶντας εἰς ἀνώτερα τῶν προκαταρκτικῶν σχολείων
ἐκπαιδευτήρια.

ἢ Ἐν Τρικαλοῖς τὴν 22 Ὀβρίου 1882.

«*Ἀξιότιμε Κύριε συντάχτα τῆς Ἐφ. τῶν παιδῶν.*»

«*Ἀπὸ πολλοῦ ἀισθανόμενοι τοὺς ἀγαθοὺς καρποὺς τοὺς ὀ-
πόους ἐπιφέρει ἡ ἀξιότιμος ὑμῶν Ἐφημερίς τῶν Παιδῶν*
ὡς καὶ τὴν καλὴν φήμην, τὴν ὁποίαν ἐν Ἑλλάδι καὶ Τουρκίᾳ
ἔλαβε τὸσον μὲν διὰ τὰ ἔργα καὶ σωτήριά της διηγήματα
καθὼς καὶ διὰ τὰς παρήχους καὶ ἐξυπνοὺς εἰκονογραφίας της
ἐρχόμεθα καὶ ἡμεῖς σήμερον μαθηταὶ ὄντες νὰ σᾶς παρακαλέ-
σωμεν νὰ μᾶς κατατάξητε εἰς τὸν κατάλογον τῶν νοσησάντων
συνδρομητῶν σας. Ἐσπικλοῦμεν δὲ ἐν τῇ παρούσῃ μας δρα-
χμᾷ 4,00 καὶ γραμματόσημα διὰ τὴν ἔτησίαν συνδρομὴν μας
ὅπως λαμβάνωμεν τακτικῶς τὸ ἥδὸν καὶ τερπνὸν διήγημα
ὅπερ θὰ προσφέρῃ εἰς τὸ πνεῦμα ἡμῶν κατὰ μῆνα ἡ Ἐφη-
μερίς τῶν Παιδῶν,» ἀφοῦ πρῶτον ἀποσταλητέ εἰς ἕνα ἑκα-
στον ἡμῶν τὰ ἀπὸ τοῦ παρελθόντος μηνὸς Ἰανουαρίου μέχρι
τοῦ λήγοντος ἔτους ἐκδοθέντα φύλλα.

«*Διατελούμεν μετὰ τῆς ὀφειλομένης ὑμῖν ὑπολήψεως*

Οἱ ὑμέτεροι συνδρομηταὶ»

N. Γ. Εὐαγγελόπουλος μαθ. Γυμνασίου

M. Γ. Χριστούλα » »

A. Γ. Ἀλαμάνης » »

Γ. Θ. Χατζηγεωργίου » »

Η ΤΥΦΛΗ ΛΟΥΚΙΑ.

(Ἴδε προηγούμενον φύλλον)

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε΄.

Τὴν δὲ ἀκόλουθον ἡμέραν ἔλοι συνεφώνησαν ὅτι
πρέπει νὰ φέρωσι τὴν Λουκίαν εἰς τὸν ἱατρὸν, καὶ ἡ
μήτηρ των εἶπεν ὅτι πρέπει ἡ Ἰωάννα νὰ τὴν συνο-
δεύσῃ. Οὕτω λοιπὸν τὴν Τρίτην ἡ Ἰωάννα καὶ ἡ Λου-
κία μετὰ τοῦ πατρὸς αὐτῶν ἀνέβησαν ἐπὶ τοῦ ὄχημα-
τος καὶ ἀνεχώρησαν.

Μετὰ δὲ ὀλίγον καιρὸν ἐπεμψαν ἐπιστολὴν εἰς τὴν
οἰκίαν των, ἡ ὁποία ἦτο σύντομος καὶ ἐφανέρωνε μόνον
τὴν ὑγιᾶ ἀφικεῖν των εἰς τὴν χώραν. Ἄλλὰ ἡ δευ-
τέρα ἐπιστολὴ ἦτο πολὺ ἐκτεταμένη, καὶ ἔλεγεν ὅτι
εἶδον τὸν ἱατρὸν, ὅστις παρατηρήσας τοὺς ὀφθαλμοὺς
τῆς Λουκίας εἶπεν ὅτι συμφέρει βέβαια νὰ προσπαθῆ-
σωσι νὰ τὴν θεραπεύσωσι. Δὲν ὑπέσχετο ὅμως, ὅτι
θὰ τὴν ἐθερέπτευεν, ἀλλ' ἐστοχάζετο ὅτι ἴσως ἡδύνατο
νὰ τὴν ἀφελήσῃ χωρὶς βλάβην. Ἐπρότεινε ὅμως
ὅτι ἡ Λουκία ἔπρεπε νὰ παίρῃ ἱατρικὰ καὶ νὰ
κάμῃ αὐστηρὰν διαίταν ἀρκετὸν καιρὸν, πρὶν τολμή-
σῃ νὰ ἐγγίῃ πολὺ τοὺς ὀφθαλμοὺς της.

Ὁ πατὴρ των, ἀφοῦ ταῖς εὗρηκε καταλύμα ἐἰς ἕνα
φιλικὸν οἶκον, ἀφῆκε τὰ κοράσια ὑπὸ τὴν φροντίδα τοῦ
καλοῦ ἱατροῦ, καὶ ἐπέστραψεν εἰς τὸν οἶκον.

Αὐτὰς δὲ καὶ ἡ σύζυγός του ἐλάβανον συνεχῶς ἐπι-
στολάς παρὰ τῆς Ἰωάννας. Εἰς μίαν τῶν ὁποίων ἔγρα-
φεν ὡς ἐξῆς:

«*Κάνεις δὲν δύναται νὰ προσφέρεται εἰς ἄλλον εὐνοῦ-
κώτερα ἀφ' ὅσον προσφέρεται ὁ καλὸς ἱατρὸς εἰς τὴν
Λουκίαν τὴν ὀμνῶν καὶ τὴν ἐγγίζει μὲ μεγάλην συμ-
πάθειαν, ἂν καὶ ἔχει νὰ τὴν πονέσῃ ὄχι ὀλίγον· τὸ
ταλαιπωρὸν κοράσιόν μας εἶναι ἀδύνατον καὶ ἀρχόν,
μ' ὅλον τοῦτο ὁ ἱατρὸς δευκνύει ὅτι ἐλπίζει μὲ τὴν βοή-
θειαν τοῦ Θεοῦ νὰ τὴν κάμῃ καλά.»*

Ἄλλῃ δὲ τις ἐπιστολὴ τῆς Ἰωάννας ἤρχιζεν οὕτως:

«*ὦ, πάτερ καὶ μήτηρ, ὁ ἱατρὸς ἔκαμεν εἰς τοὺς ὀ-
φθαλμοὺς τῆς Λουκίας ὅτι εἶχε νὰ κάμῃ, καὶ λέγει
ὅτι τὸ πᾶν κηγαίνει καθὼς ἐπεθύμοι. Δὲν θέλει νὰ μὲ
εἴπῃ ὅτι ἐμπορεῖ τώρα νὰ βλέπῃ, ἀλλ' ὅτι ἐλπίζει ἐν-
τός ὀλίγου ὅτι θὰ ἠμπορῇ νὰ βλέπῃ. Πρέπει ὅμως ἀκό-
μη ἀρκετὸν καιρὸν νὰ μείνῃ εἰς ἕν σκοτεινὸν δωμάτι-
ον, περιδεδεμένη τὴν κεφαλὴν, καὶ εἰς μεγίστην ἡσυχί-
αν πλὴν ἐντός ὀλίγου θέλωμεν ἐξεύρει, ἂν ἱατροῦ-
θῃ ἢ ὄχι.»*

Εἰς ἄλλην τῆς ἐπιστολῆς ἔγραφεν οὕτω:

«*Καθ' ἑκάστην ἡμέραν βεβαιώνεται περισσότερον ὁ
ἱατρὸς ὅτι οἱ ὀφθαλμοὶ τῆς Λουκίας εἶναι καλά. Χαί-
ρει ὡς εἰς ἀπὸ ἡμᾶς, καὶ λέγει ὅτι βεβαίως θέλει
ἔλθει μαζί μας, ὅταν ἐπιστρέψωμεν εἰς τὴν οἰκίαν,
διότι ἐπιθυμεῖ πολὺ νὰ παρευρεθῇ εἰς τὴν ἀντάμω-
σίν μας.*

«*Πρὸς τούτοις δὲ ἡ κυρία σύζυγός τοῦ ἱατροῦ δὲν
εἶναι τόσον καλά, καὶ θέλει νὰ τὴν φέρῃ εἰς τὴν ἐξο-
χήν ὅθεν εἶναι καλὸν νὰ ἔχετε πᾶσαν ἐτοιμασίαν, ἐ-
πειδὴ δὲν ἐξεύρω μετὰ πόσον καιρὸν θέλει κρίνει ὅτι
ἐμπορεῖ ἀφόβως νὰ ὀδοιπορήσῃ ἡ Λουκία. Ἄλλ' ἀγα-
πητέ μου πάτερ, καὶ μήτηρ, καὶ ἀδελφοί, καὶ Ἐλένη,
μὴ ἔχετε πολλὴν βεβαιότητα περὶ τῆς Λουκίας. Ὁ
ἱατρὸς λέγει ὅτι ἂν κρουολογήσῃ τώρα, ἢ τὴν συμβῇ
τίποτε, τὸ πᾶν εἶναι χαμένον, καὶ θέλει εἶσθαι πάλιν
τυφλή!»*

ΚΕΦ ΣΤ.

Μίαν θερμὴν ἑσπέραν, ἐνῷ ἐκάθητο ἔλοι ὁμοῦ εἰς
τὴν αὐλὴν τοῦ οἴκου, ὁ Θωμᾶς ἐφώναε. «*Σιωπάτε,
τί κρότος εἶναι;»*

Ἦτο ἤχος τροχῶν κινουμένων εἰς τὴν ὁδόν.

«*Ὅλοι ἔτρεξαν εἰς τὴν πόλιν. Ναί, ἤρχετο ἐν ὄχημα
ἦτο ἀράγε τὸ ὄχημα τοῦ καλοῦ ἱατροῦ;*

Ἐτρεξαν δὲ νὰ τὸ προῦπαντήσωσι. Ἄλλὰ πολὺ

πριν νὰ τὸ φθάσῃ μίᾳ χεὶρ ἀπὸ τὸ παράθυρόν του ἤνοιξε τὴν θύραν τοῦ δωματίου, καὶ ἀνεπήδησεν ἡ Λουκία, καὶ κατόπιν αὐτῆς ἡ Ἰωάννα.

«ὦ,» ἐφώνησεν ἡ Λουκία τρέχουσα ἀφόβως πρὸς αὐτοὺς, «ὦ, Θωμᾶ, Ἐλένη, πόσον ἐμαγαλώσατε σεις!»

Καὶ εὐθὺς ἐβρέθη εἰς τὰς ἀγκάλας τῆς μητρὸς τῆς καὶ καθὼς ἡ μήτηρ τῆς ἐφώνησεν, «ὦ Θεὸς νὰ σὲ εὐλογῆσῃ, κόρη μου,» ἡ Λουκία εἶπεν,

«Ἐστοχαζόμεν ὅτι ποτὲ δὲν ἤθελον δυνηθῆν νὰ ἴδω πλέον τὸ γλυκὸ καὶ ἠαρόν αὐτὸ βλέμμα σου.»

Καὶ ἔπειτα ῥύψασα ἐν δάκρυμα πρὸς τὸν πατέρα τῆς ἐφώνησεν,

«ὦ πατέρα, ὅταν ἐπέστρεφας ἀπὸ τὸ ταξίδιον δὲν ἤμπόρουν νὰ σὲ ἴδω ἄλλὰ τώρα...»

Καὶ, ἀφοῦ τὸν ἐκύτταξε πολὺ καὶ μὲ προσοχὴν εἰς τὸ πρόσωπον, δάκρυα χαρᾶς κατέρρευσαν εἰς τὰ φορέματά τῆς.

Ἄλλ' εἰς τὸν καιρὸν τοῦτον εἶχε πλησιάσει ἡ Ἰωάννα, καὶ κοιτάξασα εἰς τοὺς ὀφθαλμούς τῆς εἶπε,

«Δικαί κλαίεις, Λουκία; ἐστοχαζόμεν ὅτι ἦσο εἰς χαρὰν σήμερον.»

«ὦ, εἶμαι τῇ ἀληθείᾳ εἶμαι,» εἶπεν ἡ Λουκία. «Μήτηρ, ἐνῷ ἤρχόμεθα ὁ Ἰατρός συχνὰ μ' ἔκαμνε νὰ βλέπω, καὶ εἶδα τὰ δένδρα, καὶ τοὺς ἀνθρώπους, καὶ τὰ ἄλογα καὶ κάθε τι. Καὶ τώρα ἔδω ὅλα φαίνονται καθὼς εἶναι ὦ, πόσον καλὸν εἶναι νὰ ἔμπορῆ νὰ βλέπῃ τις!»

«Ἄλλὰ ποῦ εἶναι ὁ καλὸς Ἰατρός, καὶ ἡ Κυρία του;» ἠρώτησεν ὁ πατήρ των.

«Δὲν ἤθελησαν νὰ ταραξῶσι τὴν εὐτυχῆ συναπάντησίν μας, καὶ ἐκεῖ ὅπου ἀρχίζει ἡ σειρά τῶν δένδρων ἐξῆλθον ἀπὸ τὴν ἄμαξαν καὶ ἔρχονται περὶ διὰ τοῦ ἀγροῦ.»

Πόσον γρήγορα ὁπῆσαν τότε νὰ τοὺς προῦπαντήσωσι! Καὶ πῶς τὰ παιδιά ἐφίλουν τὰς χεῖρας τοῦ Ἰατροῦ, καὶ τὸν εὐχαρίστουν ἀδιακόπως! Καὶ μὲ ποίαν τρυφερότητα τὸν ἔφεραν εἰς τὴν οἰκίαν. Καὶ πῶς ἔτρεξαν νὰ τῷ φέρωσιν ὄπωρικα, καὶ γλυκόσματα, καὶ γάλα, καὶ ἔτι ἄλλο εἶχον εἰς τὸν οἶκον! Ἐνάμιζον ὅτι δὲν ἠδύνατο νὰ τὸν εὐχαριστήσωσιν ἀρκούντως, διότι ἰάτρεισα τοὺς ὀφθαλμούς τῆς Λουκίας.

Καὶ τώρα, μικροὶ μου ἀναγνώσταί, ὁ Θεὸς σᾶς ἔδωκεν ὀφθαλμούς διὰ νὰ βλέπητε, καὶ τοῦτο χωρὶς νὰ ὑποφέρατε παντελῶς πόνον ὡς ἔπλασεν Ἰακώβους καὶ ἡ ἀκούετε, καὶ νὰ ἀσφραλίνασθε, καὶ νὰ κινήσθε, καὶ νὰ συλλογίσασθε, καὶ νὰ αἰσθάνεσθε ἢ ἀγαθότης αὐτοῦ πρὸς ἑσᾶς εἶναι πολὺ περισσότερα ἀπὸ τοῦ καλοῦ ἱατροῦ πρὸς τὴν Λουκίαν. Ἀγαπᾶτε λοιπὸν καὶ ὑπακούετε αὐτόν.

Τ Ε Λ Ο Σ.

Θηριομαχία.

Μεταξὺ τῶν ἄλλων βαρβάρων θεαμάτων, τὰ ὅποια ἐχαρκτηρίζον τοὺς ἀρχαίους Ῥωμαίους, ἦσαν καὶ αἱ λεγόμεναι *θηριομαχίαι*. Αὗται ἐγίνοντο ἐντὸς τοῦ ἀπεράντου ἀμφιθέατρον, τὸ ὅποιον ἐχρησίμαμε καὶ εἰς ἄλλους σκοποὺς.

Σκοπὸς τῶν παραστάσεων τούτων ἦτο νὰ εὐχαριστήσωσι τὸν λαὸν τῆς Ῥώμης διὰ τῆς ἐπιδείξεως θηρίων σπανίων ζώων εἰς ἄλλας χώρας, καὶ διὰ τῆς πάλης αὐτῶν πρὸς ἀλληλα, ἢ καὶ πρὸς ἀνθρώπους καταδικασμένους εἰς θάνατον.

Πρὸς τὸν σκοπὸν τούτον ἐξωδεύοντο μεγάλα ποσότητες χρημάτων καὶ ἐνησχολεῖτο μέγας ἀριθμὸς κωνηγῶν πρὸς σύλληψιν καὶ μεταφορὰν εἰς Ῥώμην ἀπὸ ἕλα τὰ μέρη τοῦ ἀπεράντου Ῥωμαϊκοῦ Κράτους παντοειδῶν θηρίων: ὡς λ. χ. λεόντων, τίγρεων, πανθήρων, ἐλεφάντων, λύκων, ἀγρίων γαλῶν, ταύρων, ἀγριοχοίρων, δαιῶν, ἄρκτων κλπ. Ἰστορεῖται ὅτι ἐπὶ τοῦ Αὐτοκράτορος Τραιανοῦ ἐφονεύθησαν εἰς τὸ ἀμφιθέατρον περὶ τὰς 11.000 θηρίων ἐντὸς τεσσαρῶν μηνῶν, καθ' ὅς ἐταλοῦντο ἔορται καὶ πανηγύρεις πρὸς τιμὴν τῶν νικῶν του κατὰ τῶν Δακῶν!

Πρὸς περισσοτέραν ἐπίδειξιν, τὰ εἰς τὸ ἀμφιθέατρον εἰσαγόμενα θηρία ἐστολιζόντο πολυτελῶς. Ἐνίοτε ἐκρεμῶντο ἐπὶ τῶν νώτων των ποικιλόχροισι ταυρία, ἢ φύλλα χρυσοῦ, ἄλλοτε δ' ἐβάφοντο μὲ ποικίλα χρώματα τὰ διάφορα μέρη τοῦ σώματός των.

Τόσην δ' ἐπιτηδεύτητα εἶχον ἀποκτήσει οἱ Ῥωμαῖοι πρὸς ἐξημέρωσιν τῶν θηρίων τούτων, ὥστε εἰς πολλὰς οἰκίας τῶν εὐγενῶν καὶ εἰς τὰ ἀνάκτορα ὑπῆρχον λέοντες, ἄρκτοι, πάνθηρες, λύκαι ἐξημερωμένοι.

Ὁ Ἰούλιος Καῖσαρ δούκεις μετέβαινε τὴν νύκτα εἰς τὴν οἰκίαν του μετεχειρίζετο Ἐλέφαντας, οἵτινες προεπορεύοντο κρατοῦντες φανάρια διὰ τῆς προδοσκίδος των φωτίζοντα τὴν ὁδόν! Ὁ δὲ Μάρκος Ἀντωνίνος δὲν ἐδίσταζε νὰ ἐποχῆται μετὰ τῆς ἐρωμένης του Κυθηρίδος ἐφ' ἀμάξης συρομένης ὑπὸ λεόντων!

Θαυμαστὴν δεξιότητα καὶ καρτερίαν ἐδείκνυον προσέου οἱ Ῥωμαῖοι θηριοδασταῖς εἰς τὰ νὰ διδάσκουν τὰ θηρία νὰ μανθάνουν νὰ κάμνουν πολλὰ πράγματα ἐναντίον καὶ αὐτῆς τῆς φύσεώς των. Οὕτω λ. χ. ἐμάνθανον ταύρους ἀγρίους νὰ φέρουν ἐπὶ τῆς βράχειος των παιδιά χορεύοντα! λέοντας νὰ συλλαμβάνουν λαγωὺς καὶ νὰ τοὺς θέτουν νὰ κἀηθται ἐπὶ τῶν ἰδόντων τῆς κάτω σιαγόνος των! Ἐλέφαντας νὰ χορεύουν καὶ νὰ γράφουν λατινιστῆ, ὡς καὶ νὰ παίζουν τὸ κύμβαλον ἐμμελῶς! Ὁ Πλίνιος μάλιστα ἀναφέρει παράδειγμα Ἐ.

λέφαντος, ὅστις, ἐπειδὴ δὲν ἠδύνατο μὲ τὴν αὐτὴν εὐκολίαν, μὲ τὴν ὁποίαν οἱ συναδελφοὶ του, νὰ ἐκμάθῃ τὰ διδασκόμενα, ἐφαίνετο τὴν νύκτα κατὰ μόνας ἐπαναλαμβάνων καὶ ἀκούμενος εἰς ὅσα τὴν ἡμέραν ἐδιδάσκετο!

ΠΕΡΙΕΡΓΩΝ ΔΕΝΔΡΩΝ.

Ἡ Αὐστραλία εἶναι, ὡς γνωστὸν, ἡ μεγίστη νῆσος

ἡ ἡλικία ἤρχισαν νὰ τὴν ἐξετάζωσι. Μετ' αὐτοὺς οἱ Ὀλλανδοὶ, ὑπὸ τῶν ὁποίων καὶ ἀνομάσθη Νέα Ὀλλανδία. Ἦδη εὐρίσκειται εἰς τὴν κατοχὴν τῆς Ἀγγλίας, ἀποστειλᾶσθαι ἀποικίαν κατὰ τὸ 1618.

Μετατὸ τῶν δένδρων, τῶν φουμένων ἐν τῇ νήσῳ ταύτῃ, ὑπάρχει ἐν λίαν περιεργῶν διὰ τὸ σχῆμα τοῦ κορμοῦ, ὁμοιοῦντος πρὸς ἄγγιον, ἐξ οὗ ἔλαβε καὶ τὸ ὄνομα ἀγγειόδενδρον.

Ἀγγειόδενδρον.

ἐν τῇ κόσμῳ κειμένη μεταξὺ τοῦ Ἰνδικοῦ καὶ τοῦ Νοτίου Εἰρητικοῦ ὠκεανοῦ. Ἔχει μῆκος 2500 μιλίων καὶ πλάτος 1950, ἰμβαδὸν δὲ ὅσον αἱ Ἠνωμέναι Πολιτεῖαι τῆς Ἀμερικῆς ἢ 16 φορές μεγαλύτερον τοῦ τῆς Γαλλίας.

Πρῶτοι οἱ Πορτογάλοι κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ 16 αἰ.

Εἶναι δὲ τὸ δένδρον τοῦτο πολὺ χρήσιμον εἰς τοὺς κατοίκους, διότι παρέχει εἶδος τι βρωστοῦ λίαν ἀναφυκτικοῦ. Τὸ ὕγρον τοῦτο ἀπολαμβάνεται ὡς ἐξῆς. Εἰς τὸν κορμὸν τοῦ δένδρου κατασκευάζουσι κοιλώματα ἐντὸς τῶν ἰσπίων συναθροίζεταί τι βρωστὸν τοῦτο καὶ χρησιμεύει πρὸς κατάπαυσιν τῆς δίψης των κατὰ τὰς

θερινάς ώρας, όταν ἐξέρχονται εἰς κωνήγιον.

Τὰ μαλακὰ μέρη τοῦ δένδρου χρησιμεύουν ὡς τὸ λινάριον πρὸς κατασκευὴν ψαθῶν καὶ ἄλλων οἰκιακῶν ἐπίπλων. Ἡ προκειμένη εἰκὼν παριστᾷ τὸ ἐν λόγῳ δένδρον, τὸ ὅποιον εἶναι ὀλίγον γνωστὸν ἐν Εὐρώπῃ.

Περὶ εὐργος μάχη.

Εἰς τὴν προκειμένην εἰκὼνα παριστάνεται μάχη με-

ἀποκάμνει, πίνει εἰς τὸ ὕδωρ, καὶ πνίγεται. Διὰ τοῦ τρόπου τούτου ὁ ἀδύνατος κοχλίας κερδίζει τὴν νίκην κατὰ τῆς ἰσχυρᾶ σαύρας καὶ εὐχαίεται ἐπὶ τῆς σαρκὸς τῆς!

Δεν ὑπάρχει πρᾶγμα τόσου ἀδύνατον εἰς τὸν κόσμον τοῦτον, τὸ ὅποιον νὰ μὴ δύναται νὰ βλάψῃ καὶ πολλάκις νὰ καταβάλῃ τὰ ἰσχυρότατα. Ὅθεν οὐδέποτε πρέπει νὰ καταφρονῶμεν καὶ τὰ κατὰ τὸ φαινόμενον ἀσθενῆ καὶ ἐξουθενημένα.

* Ἡ νίκη ὑπὲρ τοῦ ἀδυνάτου.

ταῦ ἐνὸς κοχλίου καὶ μιᾶς σαύρας (γουστέρας) θὰ φανῇ δὲ πολὺ παράξενον πῶς κοχλίας ἤθελέ ποτε ὀχι νὰ τολμήσῃ ἀλλ' οὐδὲ κἂν νὰ φαντασθῇ νὰ προσβάλῃ μίαν σαύραν, καὶ ὅμως τὸ κάμνει καὶ μὲ ἐπιτυχίαν.

Καθήμενος ἐπὶ τιος πέτρας ἐπικολλᾶται ἐπὶ τῆς οὐρᾶς τῆς διὰ τοῦ πλατέος μυζητήρός του, προσέχων ὅμως πάντοτε νὰ ἴηται ὑποκάτω τοῦ ὕδατος, καὶ τὴν κρατεῖ σφιγκτὰ ἢ δυστυχῆς σαύρα ἀγωνίζεται νὰ ἐλευθερωθῇ, ἀλλὰ ματαίως, ὅλοι δὲ γνωρίζομεν πόσον δύσκολον εἶναι νὰ ἐκκολλήσῃ τις μίαν πεταλίδα, τέλος

ΠΕΡΙ ΑἴΘΙΟΠΙΑΣ.

Ἐκ τῆς Περιηγήσεως τοῦ Ἑλληνοῦ προξένου
κ. Δ. Μητσάκη τὸ 1879.

(Συνέχεια)

ἮΘΗ, ΕἶΘΙΜΑ, ΧΑΡΑΚΤΗΡ.

Ὁ Αἰθιοπικὸς λαὸς ἀγαπᾷ τὴν ἐλευθερίαν, μισεῖ τὴν δουλείαν καὶ μεγίστην ὄβριον θεωρεῖ τὴν ὀνομασίαν ἀργυρώνητος διὸ καὶ δυσκόλως βλέπει τις παρ' αὐτοῖς ὑπηρέτην ἢ ὑπηρέτριαν νὰ ἐγκαταλείψωσι τὴν

πατρίδα ἐκ φόβου μήπως πωληθῶσιν. Οἱ Αἰθίοπες ὅμως πρὸς ὑπηρεσίαν αὐτῶν ἀγοράζουσι Κάλλας ὡς δούλους, καὶ ἀφ' οὗ τοὺς προσηλυτίσωσιν εἰς τὸν Χριστιανισμόν, ἀπελευθεροῦσιν αὐτούς. Ἄλλ' ὁ νῦν αὐτοκράτωρ Ἰωάννης ἀπαγορεύει αὐστηρῶς τὴν σωματεμπορίαν. Τὸ ὄνομα Ἀθυσσινία εἶναι Ἀραβικόν καὶ θεωρεῖται περιφρονητικόν, διὰ καὶ οὐδέποτε Αἰθίοψ ὀπισθοδύναμις τὸ προφέρει, μεταχειρίζομενος ἀντ' αὐτοῦ τὸ ὄνομα Αἰθιοπία. Ὁ Αἰθιοπικὸς λαὸς εἶναι φιλοπόλεμος καὶ ὡς ἐκ τούτου ὀλίγοι καταγίνονται εἰς τὰς τέχνας καὶ τὴν γεωργίαν· εἶναι λαὸς φιλαυτοῦς ὑπερήφανος, περιέργος, νοσημονόστατος· ἀγαπᾷ τὴν πατρίδα καὶ τὴν θρησκείαν του, δείκνυται φιλόθεος πρὸς τοὺς φιλησέχους ἕνεος, μισεῖ τοὺς Μωαμεθανοὺς καὶ δὲν ἀναγνωρίζει ἄλλους χριστιανοὺς εἰμὴ τοὺς Ἑλληνας καὶ τοὺς Ῥώσους. Εἶναι συγχρόνως λαὸς δημοκρατικὸς καὶ ἀριστοκρατικὸς· σέβεται τοὺς ἀνωτέρους του, τὰ οἰκογενειακὰ ὀνόματα καὶ τοῦ· ἐπὶ ἀνδρεία ἀκριβήντας. Εἶναι λαὸς λιαν ἐσκληραγωγημένος καὶ ὅσον οὐδεὶς ἄλλος. Ζῆ λιτότητα, ὡς οἱ ἀρχαῖοι Σπαρτιᾶται, περὶ οὐδενὸς ἄλλου φροντίζον εἰμὴ περὶ τῶν ὅπλων του, καὶ οὐδέποτε μεριμνᾷ περὶ τῆς αὔριον. Ἐάν ἔχη τρώγει διὰ δέκα, ἐὰν στερῆται, μένει νῆστις ἐπὶ 5 ἢ 6 ἡμέρας καὶ περισφίγγων διὰ ζώνης τὸν σῶμαχόν του, πίνει ὕδωρ καὶ εἶναι εὐθυμότατος, δὲν παραπονᾶται, ὑπακούει εἰς τὰς διαταγὰς τοῦ προϊεμένου του μὴ μεμψιμοιρῶν, διότι δὲν ἔφαγεν ἐπὶ τόσας ἡμέρας!

Κατὰ τὴν διὰ τοῦ ποταμοῦ Τακαῆ διάβασίν μας ἐπειδὴ ὁ συνοδεύων με Σοῦμ (δήμαρχος ἢ πάρεδρος) τοῦ τελευταίου χωρίου ἐλησμόνησε νὰ στείλῃ εἰδῆσιν εἰς τὰ πέραν τοῦ ποταμοῦ χωρία, ὅπως ἔλθωσι χωρικοὶ καὶ μεταφέρωσι τὰς ἀποσκευὰς μου, ἠναγκάσθην νὰ μεῖνω εἰς τὴν παραποταμίαν ἐπὶ τρεῖς ἡμέρας, μέχρι οὗ λαθὼν ἐντολὴν ὁ Ῥὰς Καραμεδὴν μοὶ ἔπεμψεν ἀνθρώπου. Κατὰ τὸ διάστημα τῶν τριῶν ἡμερῶν οἱ 17 ὑπῆρέται μου, οἱ τῆς συνοδίας 10 στρατιῶται, αἱ γυναῖκες καὶ οἱ παῖδες αὐτῶν ἔμειναν νῆστις, οὐδὲμίαν ἄλλην τροφήν λαθόντες, ἢ κῆσθον καφέ καὶ ἀραβοσίτου λεπτοῦ, ὃν εἶχον διὰ τὰς ἡμέρας μας. Ἐν τούτοις μέχρι μεσονυκτίου ἐχόρευον καὶ ἐτραγουδοῦν ὑπὸ τὴν βροχὴν μετὰ μεγίστης εὐθυμίας χωρὶς νὰ παραπονηθῶσιν. Ἐν Αἰθιοπία οἱ στρατιῶται, ὁδοιποροῦντες καὶ στρατοπεδεύοντες, ἔχουσι πάντοτε δεκαετῆ ἢ ἑνδεκαετῆ παιδα ὡς ὑπῆρέτην, ὅπως φέρῃ τὸ ὄπλον καὶ τὴν ἀσπίδα, καὶ γυναῖκα διὰ νὰ πλύνῃ τοὺς πόδας των μετὰ τὴν ὁδοιπορίαν καὶ φροντίζῃ περὶ τροφῆς, διότι παρ' αὐτοῖς τὸ συζῆν μετὰ γυναικὸς θεωρεῖται φυσικόν, τὸ ἐναντίον δὲ παράδοξον. Εὐκόλως δ' εὐρίσκει τις φίλον προξενηγῆμ. Ἡ γυνὴ

εἶναι ἡ κομίζουσα ἐπὶ τῶν ὤμων τὰ τρόφιμα καὶ ἀνέχεται τὸν ἄνθρωπον καὶ αὐτό. Εἶναι λαὸς δευσιδιδίμων ἕνεκα τῆς παχυλῆς ἀμαθείας του καὶ πιστεύει εἰς τὰς μαγείας, τὰ δαιμόνια καὶ τὰ «κακὰ μάτι»· τὰ ἐλαττώματα δὲ ταῦτα ἐπιτείνει ὁ ἀπαιδευτος, ἀλλὰ πανούργος κλήρος πρὸς τὸ αὐτοῦ συμφέρον. Ἐν ὑπαθῆρ μὲν καλόπτεται ἀπὸ κεφαλῆς διὰ συνδόνος ὁσάκις τρώγει ἢ πίνει, ὅπως μὴ εἰσέλθῃ δαιμόνιον τι ἐντὸς τοῦ ποτοῦ ἢ τοῦ φαγητοῦ, ἐν τῇ οἰκίᾳ δὲ κλείει τὴν θύραν καταβιβάζων τὰ παραπετάσματα, ἀλλ' ἐκπληροῦ ἄλλην οἰκονομίαν φυσικὴν ἀνάγκην ἐνώπιον ὄλου τοῦ κῆσμου ὑδρόλιωσ συσταλλόμενος, οὐδὲ κινούμενος ἐκ τῆς θέσεώς του! Ὁ Αἰθιοπικὸς λαὸς εἶναι ὠκύπους καὶ ἀνυπόδητος, ἄνδρες τε καὶ γυναῖκες. Ἀγαπᾷ τὰ θεάματα καὶ τὰς διασκεδάσεις. Εἶναι πρῶτος καὶ εἰς ἄκρον φιλότιμος· δὲν φοβεῖται τὸν θάνατον· δείκνυται δὲ καὶ φιλέδικος, ἀλλὰ προσβαλλόμενος οὐδέποτε ἐκδικεῖται δολερῶ τῷ τρόπῳ. Τί θὰ εἶπῃ δολοφονία, ἄγνωστον παρ' Αἰθίοψι.

Τὰ μὲν ἄρβηνα ἀπὸ τοῦ 8 ἢ 10 ἔτους φοροῦσιν ἀναξυρίδα ἐξ ὄφασματος ἐγγωρίου· ἡ δὲ γυνὴ ἀναξυρίδα μόνον ὅταν ἐκπέσῃ ἡμίονον καὶ ταύτην ἢ τῆς ἀνωτέρας τάξεως ἢ εἰκοσαετίς παρθένος δὲν φέρει οὔτε ἀναξυρίδα, οὔτε χιτῶνα, ἀλλὰ τεμάχιον ὄφασματος βαμβακεροῦ, πεπαλαιωμένου ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον, δι' οὗ κρύπτει τὰ μέλη αὐτῆς· ὅταν δὲ τὸ ὄφασμα τοῦτο ἔχη ἀρκετὸν μήκος, περιβάλλει διὰ τῆς ἄκρας αὐτοῦ τὸν ὤμον ὀκτὴν χλαμῶδος, ἔχουσα ὄλον τὸ στήθος ἡμίονον ἢ κατὰ τοὺς Ῥουμελιώτας κατάλακα.

Νῦν δὲ μόλις τὰ κοράσια τῆς ἀνωτέρας τάξεως ἀπὸ τοῦ 12 ἢ 14 ἔτους φοροῦσιν ὑποκάμισον. Ἡ γυνὴ φέρει τὴν ἐθνικὴν χλαμῶδα καὶ ὑποκάμισον μακρὸν μέχρι ἀστραγάλων. ἔχον στενὰς χειρίδας, — ὅταν ἐξέρχονται αἱ χεῖρες ἕως τρία τέταρτα τοῦ μέτρου, τὰς ὁποίας ἀνασύρει πρὸς τὸν ἀγκῶνα. Ὁ μὲν ἀνὴρ φέρει ἀναξυρίδα ἐκ λευκοῦ βαμβακεροῦ ὄφασματος καὶ τὴν ἐθνικὴν χλαμῶδα, οἱ δὲ πτωχοὶ ἀπλήν λευκὴν χλαμῶδα. Οἱ στρατιῶται ὅμως καὶ οἱ τῶν πλεον φοροῦσι καὶ ὑποκάμισον ἐξ εὐρωπαϊκοῦ ὄφασματος μετὰ πολλῶν πτωχῶν πρὸς τὸ στήθος καὶ εὐρείας χειρίδας, ὡς αἱ τῶν χωρικῶν τῆς Ἑλλάδος. Ἡ ἐθνικὴ χλαμῶς εἶναι ἐξ ἐγγωρίου λευκοῦ ὄφασματος βαμβακεροῦ 5 — 6 μέτρων μήκους καὶ 2 καὶ πλέον πλάτους, ἐν τῷ μέσῳ δὲ εἶναι ἐρυθρά. Σπανίως εἶτε ἀνὴρ, εἶτε γυνὴ ἔχει δευτέραν χλαμῶδα ἢ δευτέρον ὑποκάμισον. (Ἀκολουθεῖ).

Ἡ ΠΡΟΣΚΛΗΣΙΣ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ.

1. Ἄς δώσῃ ἀπόρασιν πᾶσα ἡ γῆ
Ἄς ᾗ ἀνοικτὸν πᾶν ὠτίον θνητοῦ·
Τοῦ Εὐαγγελίου ἡ σάλπιγξ ἔχει,
Φωνὴ τῆς προκλήσεως τοῦ Αὐτρωτοῦ.

2. 'Ὁ σείς αἱ πεινώσει, θεψῶσαι φοχαί!
Τὸν ἄνεμον θέλετὲ κάμει τροφήν;
Τὶ ὑπὲρ σὰς κλίνετε εἰς Ἐμί.
'Αθάνατον θέλω σὲς δάσαι ζωήν.
3. 'Ὁ οἶνος, τὸ γάλα ἰδοῦ πλημμυρεῖ.
'Εδῶ εἶναι ἄρεσις ἀμαρτιῶν.
'Αγάπη καὶ ἔλεος, ὡς ποταμοί,
Συρρέουν εἰς ἄπειρον ὠκεανόν.

4. 'Εδῶ εἶναι ἄρτος ὁ ἐξ οὐρανοῦ,
'Εδῶ μαργαρίτης μεγάλης τιμῆς.
'Εδῶ θεραυρός, κλῆν οὐχὶ ἐκ χρυσοῦ,
'Εδῶ καὶ στολή τῆς φυγῆς τῆς γυμνῆς.
5. Σὺ, Κόρις, σὲ με, ἴστε ἀπλῶς,
'Ὡς εἶναι νὰ τρέξω νῦν πρὸς τὸν Χριστόν,
Πεινῶν, καὶ διψῶν, καὶ τυφλὸς, καὶ γυμνός,
'Αφθόνως νὰ εὔρω τὸ πᾶν εἰς Αὐτόν.

Ἡ Οἰκογένεια τοῦ Βασι Ζοῦ-Ζοῦγ.

Ἡ οἰκογένεια τοῦ Βασι Ζοῦ-Ζοῦγ.

* Ἄγγλος τις περιηγητὴς διαρχόμενος ἡμέραν τινα ἀπὸ τι μέρος τῆς Κωνσταντινουπόλεως εἶδε συνοδίαν τινα παιδιῶν ἐκτελούντων διάφορα παιγνίδια κατὰ προσταγὴν παχυσάρκου τινὸς ἀνθρώπου Χατζῆ-Ἄλῃ-Μπέν-Μωχαμέτ. Ἡ ξανθὴ ὄψις τῶν παιδιῶν καὶ ἐν γένει ἢ φυσιογνωμία των τὸν ἔκαμαν νὰ ὑποπτεύσῃ ὅτι δὲν ἀνῆκον εἰς ἐθνικότητά τινα τῆς Ἀνατολῆς ἀλλ' ὅτι ἦσαν Ἀγγλόκαιδα.

Πλησιάζας λοιπὸν αὐτὰ ἠρώτησεν ἕν ἐξ αὐτῶν Ἀγγλιστᾶ, Πόθεν εἶσαι;

— Δὲν γνωρίζω, ἀπεκρίθη ὁ παῖς, εἰς παρεφθαρμένῃ Ἀγγλικῇν.

— Δὲν ἐνθυμῆσαι τὸν πατέρα σου; — Ὅχι.

— Ὅτε τὴν μητέρα σου; Ὅτε.

— Ὅτε κανένα φίλον σου; Ὅτε.

— Δὲν ἔγραφες ποτὲ εἰς κανένα; Ὅχι.

— Καὶ τί ἔκαμες δλην σου τὴν ζωὴν;

— Ἐπηδοῦσα, ἔκαμνα τούμπαις, καὶ ἐτραγουδοῦσα
— Σὲ ἀρέσουν αὐτὰ; — Ὅχι, μάλιστα δεῖν δέρνωμαι
— Ἐδάρης συχνά; — Σχεδὸν πᾶσαν ἡμέραν.

— Μὲ τί σὲ ἔδερνε; — Μὲ ζ,τι ἐτόχαινε. — Πολὺ, πολὺ δὲν τον ἔμελε γιὰ τοῦτο.

— Διατί σὲ ἔδερνε; — Ἐὰν ἐπιπτον καὶ δὲν ἔκαμνον τούμπαις καλῶς, καὶ ἂν ἐφοδοῦμην νὰ κάμω β,τι μοῦ ἔλεγε καὶ ἐρώναζον.

Ἐν λόγῳ κύριος εἰδοποίησεν ἀμέσως τὴν Ἀγγλικὴν πρεσβείαν, ἥτις διὰ τῆς Τουρκικῆς ἀρχῆς ἔλαβε τὰ παιδιὰ καὶ τὰ ἔστειλεν εἰς Ἀγγλίαν νὰ παραδοθῶσιν εἰς τοὺς γονεῖς των, οἵτινες ἐκ τῶν ἀνακρίσεων ἀπαδείχθη ὅτι εἶχον πωλήσει αὐτὰ δι' ὀλίγα χρήματα εἰς τὸν Ὀθωμανὸν κύριόν των, Ἀλῆ Μωχαμέτ.

Πρέπον εἶναι νὰ τιμωρηθῶσιν οἱ ἀσπλαγχνοὶ ἐκεῖνοι γονεῖς, οἱ ὅποιοι παρέδωκαν τὰ δυστυχῆ τέκνα των εἰς χεῖρας ἀλιτηρίων πρὸς κερδοσκοπίαν!

ΠΟΙΚΙΛΑ

Βύρων.

Εἰς τὴν πρώτην σελίδα εὐρίσκουσιν οἱ μικροὶ μου ἀναγνώ-
σαι τὴν εἰκόνα ἐνὸς τῶν ἀρίστων ποιητῶν τῆς Ἀγγλίας,
τοῦ ὁποῦ τοῦ ὀνόματι εἶνε σκενδάτα συνδεδεμένον μὲ τὸν ὑπὲρ
ἀνεξαρτησίας ἀγῶνα τῆς πατρίδος μας, εἰς τὸν ὁποῖον ἔλαβεν
ἐνεργὸν μέρος διὰ τε τῶν ὄπλων καὶ τῆς ποιήσεως αὐτοῦ.

Πρὸς ἀπόδειξιν τοῦ ἐθνουσιώδους ὕψους τῶν στίχων του,
δὲ ὦν ὡς ὁ πάλαι ποτε Τυρταῖος ἐνεψόχου τοὺς Σπαρτιώ-
τας, ἀναφέρομεν τοὺς ἑξῆς στίχους ἐνὸς τῶν θυμῶν του.

Σπάρτα, Σπάρτα τί κοιμάσαι ὑπνον λήθαργον βαθόν;
Ἐύπνησον κράξι Ἀθήνας φίλην σου παντοτεινήν
Ἐνδυμῆσου Λαωνίδα ἦρωος τοῦ ἑακουστού,
Τοῦ ἡνδρὸς ἐπαινουμένου, θαυμαστοῦ καὶ τρομεροῦ.

Ἐλλθὼν δέ ποτε εἰς Ἀθήνας καὶ ἰδὼν τὴν ἐλαεινὴν κατὰ-
στασιν τῶν κατοικῶν των ἐφώνησεν.

Ὡ Ἀθήνα πρώτη χώρα,
Τί γαῖθάρου τρέφεις τώρα!

Ὁ Βύρων ἀπέθανε τὴν 19 Ἀπριλίου 1824 καὶ ἐτάφη
ἐν Μεσολογγίῳ θρηγούμενος ὑπὸ ὀλοκλήρου τοῦ Ἑλληνικοῦ
ἔθνους.

Μετὰ ἥμισυν σχεδὸν αἰῶνα ἀνηγέρθη εἰς τὴν μνήμην του
μνημεῖον ἐν Μεσολογγίῳ ὑπὸ τοῦ Συλλόγου Βύρωνος, προε-
δρευομένου ὑπὸ τοῦ νῦν πρωθυπουργοῦντος κ. Χαριλάου
Τρεκούπη.

— Τὸ λήγον ἔτος 1882 ἤρχισε καὶ λήγει εἰς Κυριακὴν.

— Ὅλα τὰ νεκροταφεῖα ἐν Γαλλίᾳ ἐκηρύχθησαν ἀνοικτὰ
καὶ ἐλεύθερα εἰς πάντα τὰ θρησκείματα.

— Τὸ ἐμπόριον τοῦ γάλακτος ἐνταῖς Ἡνωμέναις Πολιτεί-
αις τῆς Ἀμερικής ἔλαβεν ἐσχάτως ὑπερβολικὴν ἔκτασιν ὑπο-
λογίζεται δτι ὑπάρχουσιν ἤδη ἐκεῖ 1,500,000 ἀμελγόμενα
ἀγελάδες, παράγουσαι κατ' ἔτος γάλα ἀξίας 100,000,000 ταλ-
λήρων, ἢ πλ. 600 ἑκατομμυρίων δραχμῶν! Πολὺ ἡδύνατο
γαίην ὡς πρὸς τοῦτο καὶ ἐν Ἑλλάδι, ἐὰν οἱ ἄνθρωποι ἐπέδι-
δοντο εἰς τὰς ἀγελάδας ἀντὶ τῶν κατηραμένων αἰγῶν.

— Ἡ Ἀραβικὴ γλῶσσα ὁμιλεῖται ἀπὸ τῆς Μεσοποταμίας
μέχρι τῆς Τριπόλεως καὶ Τύνιδος ἐν τῇ Βορείῳ Ἀφρικῇ
ὑπὸ 150 καὶ ἐπέκεινα ἑκατομμυρίων ψυχῶν.

— Ἐν τῇ Πολιτείᾳ τῆς Κοννεκτικαύτης ὑπάρχει ὄρυς τις
(βαλωνίᾳ) ἣτις ὑπολογίζεται δτι εἶναι 1000 καὶ ἐπέκεινα ἐ-
τῶν τὴν ἡλικίαν.

— Πρόσεχε εἰς τὸ πρῶτόν σου κακὸν βῆμα καὶ δὲν θά
ἔχῃς δυσκολίαν εἰς τὸ δεῦτερον.

— Ὁ διάσημος Ρωμαῖος συγγραφεὺς Οὐάρρον ἐρωτηθεὶς
ποτε, «Τίς εἶναι ὁ ἀληθὴς σκοπὸς τῆς ἀνθρωπίνης ζωῆς», ἔ-
δωκεν ἀποκρίσιν περὶ τὰς 320! Ἡ Ἁγία Γραφή ὅμως εἰς
ὀλίγας λέξεις μᾶς λέγει, δτι εἶναι ἡ ἀ γ ἀ π η—ἀγάπη πρὸς τὸν
Θεόν, ἀγάπη πρὸς τὸν πλησίον.

— Ὑπάρχουσιν ἤδη 63,000 ἄτομα εἰς τὰς φυλακὰς τῆς
Ῥωσσίας διὰ πολιτικὰ ἐγκλήματα!

— Ὅσοι πιστεύουσιν, δτι διὰ τῆς ἀναμίξεως τοῦ ψεύδους
μετὰ τῆς ἀληθείας κερδίζουν τι, θά εὕρωσιν ἐκ πικρᾶς πείρας
ἐπὶ τέλους, δτι ἔπραξαν μέγιστον λάθος δι' ἑαυτοὺς καὶ τὴν
πατρίδα των. Φραγκλῖνος.

— Οἱ ὑπόγειοι σιδηρόδρομοι τοῦ Λονδίνου μεταφέρουσιν
κατ' ἔτος ἀπὸ τοῦ ἐνὸς μέρους εἰς τὸ ἄλλο τῆς μεγαλοπόλεως
ἐκατὴς περὶ τὰ 110 ἑκατομμύρια ἀνθρώπων!

— Τόσα πολλὰ εἶναι τὰ θηρία καὶ οἱ ὄφεις εἰς τὰς Ἰνδίας
ὥστε εἰς μίαν μόνην Ἐπαρχίαν, τῆς Μαδρᾶς, ἐφρονεῦθησαν ὑπ'
αὐτῶν 1302 πρόσωπα τὸ παρελθὸν ἔτος!

— Ὁ Ἄγγλος συνταγματάρχης Κεύσερ ἀντανέκλασε τὸ ἡλι-
ακὸν φῶς διὰ καθρέπτου ἐκ τῆς κορυφῆς μιᾶς τῶν μεγάλων
πυραμίδων τῆς Ἄνω Αἰγύπτου εἰς Ἀλεξάνδρειαν, ἥτοι εἰς ἀ-
πόστασιν 120 μιλίων!

Θεοὶ παραγγελλοῦσι πρὸς τὰ τέκνα.

«Τίμα τὸν πατέρα σου καὶ τὴν μητέρα σου, καθὼς προσέ-
ταξεν εἰς σέ Κύριος ὁ Θεὸς σου διὰ νὰ γένης μακροχρόνιος
καὶ διὰ νὰ εὐημερήσῃς ἐπὶ τῆς γῆς, τὴν ὅποιαν δίδει εἰς σέ Κύ-
ριος ὁ Θεὸς σου.» (Δευτερονομ. ε', 16.)

«Ἄκουε, υἱέ μου, τὴν διδασκαλίαν τοῦ πατρὸς σου καὶ μὴ
ἀπορρίψῃς τὸν νόμον τῆς μητρὸς σου.»

«Διότι ταῦτα θέλουσιν εἰσθαί στέφανος χαριῶν εἰς τὴν κο-
ρυφὴν σου, καὶ περιδέραται περὶ τὸν τράχηλόν σου.»

(Παροιμ. α', 8, 9.)

«Υἱὸς σοφὸς εὐφραίνει πατέρα υἱὸς δὲ ἄφρων εἶναι λύπη τῆς
μητρὸς αὐτοῦ.»

(Παροιμ. Γ'. 1.)

«Υἱέ μου, φύλαττε τὴν ἐντολήν τοῦ πατρὸς σου, καὶ μὴ ἀ-
πορρίψῃς τὸν νόμον τῆς μητρὸς σου.» (Παροιμ. ε', 20.)

«Ἐπάκουε εἰς τὸν πατέρα σου, ὅστις σὲ ἐγέννησε, καὶ μὴ
καταφρόνησιν τὴν μητέρα σου, ὅταν γηράσῃ.» (Παροιμ. κγ', 22.)

«Διότι ὁ Θεὸς προσέταξε λέγων, «Τίμα τὸν πατέρα σου
καὶ τὴν μητέρα» καὶ ἐὼ κακολογῶν πατέρα ἢ μητέρα, ἐξ ἄ-
παντος νὰ θανατωθῆται.» (Ματθ. ιε'. 4.)

«Τὰ τέκνα, ὑπακούετε εἰς τοὺς γονεῖς σας ἐν Κυρίῳ, διότι
τοῦτο εἶναι δίκαιον.» (Ἐφεσ. ε'. 1.)

«Τὰ τέκνα, ὑπακούετε εἰς τοὺς γονεῖς κατὰ πάντα διότι
τοῦτο εἶναι εὐάρεστον εἰς τὸν Κύριον.» (Κολοσσ. γ' 20.)

ΙΕΡΟΓΡΑΦΙΚΑΙ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ.

- 1). Ποῖος ἦτο ὁ πρῶτος κηπουρὸς;
- 2). Ποῖος ὁ πατὴρ τῶν κατοικοῦντων ἐν σκηναῖς;
- 3). Ποῖα ἡ ἀρχὴ τῆς σοφίας;

Εἰδοποιήσεις.

«**Παρακαλοῦνται** οἱ λύται τῶν ἱερογραφικῶν
ἐρωτήσεων νὰ πέμψωσι τὰς λύσεις των ἀπ' ἀρχῆς τοῦ ἔτους
1882.— Τὸ βραβεῖον θέλει εἶσθαι ὀλόκληρος ἢ Γραφὴ χρυ-
σοδεμένη.»

— **Οὐδεὶς** λύτης ἄνω τῶν 15 ἐτῶν δικαιούται νὰ
λάβῃ τὸ βιβλίον τοῦτο.

— **Οὐδεὶς** λύτης συμβουλευθεὶς ἄλλους εἶναι ἄξιος
τοῦ βιβλίου τοῦτου. — Ἐλπίζομεν δὲ δτι πάντες θέλουσιν
εἶσθαι εὐκαιρινεῖς ὡς πρὸς τοῦτο.